

1) Nr. 1 udgår.

2) I det under nr. 2 foreslåede 4. punktum i § 10, stk. 5, ændres »48 kr.« til: »240 kr.«.

3) Nr. 3 udgår.

4) I det under nr. 4 foreslåede 4. punktum i § 24, stk. 5, ændres »48 kr.« til: »240 kr.«.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 3

Forslagsstilleren ønsker ikke, at fastfrysningen af dagpengeniveaueu fortsættes.

Til nr. 2 og 4

Forslagsstilleren ønsker en regulering af dagpengene med 10 pct. i stedet for som foreslået 2 pct.

Der henvises i denne forbindelse til beslutningsforslag nr. B 10 om regulering af efterløns- og dagpengesatser af Svend Auken (S) m.fl. og den plan, der er fremkommet i »Danmark for hele folket«.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 af Mette Groes (S) (se foran) forkastedes, idet 56 stemte for, 71 imod; 3 stemte (fejlagtigt) hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 af Mette Groes (S) (se foran) forkastedes, idet 59 stemte, 71 imod.

Ændringsforslag nr. 3 og 4 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 106 stemmer (S, KF, V, RV, CD og KrF) mod 4 (FP); 20 (SF og VS) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om en realrenteaftgift af visse pensionskapitaler m.v. (Fast ejendom).

(Fremsat 6/12 85. Første behandling 10/12 85. Betænkning 11/12 85. Anden behandling 12/12 85. Tillægsbetænkning 12/3 86).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det lovforslag, vi skal behandle færdig i dag, er fremsat i begyndelsen af december måned. Jeg er glad for, at det kommer til afstemning. Det er en uskik og svarer ikke til en ordentlig retstilstand, at et lovforslag, der er under behandling så længe, kan have som indledning, at det træder i kraft ved fremsættelsen og dermed stopper for en normal adfærd hos borgerne eller i dette tilfælde for borgernes sammenslutninger. Det er en uskik, at det har været så længe.

Der er sket den ændring siden anden behandling, at man har givet noget efter for den skarpe kritik, der har været af, at pensionsinstitutterne ikke skulle kunne anbringe deres penge i byggeri. Man har oprettet en kvota for erhvervsbyggeri. Jeg beklager meget stærkt, at den borgerlige regering og de borgerlige partier ikke har villet give en kvota for privat udlejningsbyggeri. Det er efterhånden sådan, at udlejningsbyggeri kun kan finde sted med offentlig støtte. Her havde vi en mulighed for, at der kunne bygges billige

[Bernhard Baunsgaard]

lejeboliger. Jeg forstår simpelt hen ikke, at den borgerlige regering kan være med til at lukke den adgang, der hidtil har været, til at bygge private boliger. Det ville være naturligt, at pensionsinstitutionerne også byggede boliger for pensionister, så de kunne bo både godt og billigt.

Jeg beklager det stærkt, og det radikale venstre stemmer imod lovforslaget.

Tastesen (S):

Der har i denne sag været lang vej fra andenbehandlingen til tredjebehandlingen. Der kan derfor være grund til at erindre om, at dette forslag har sit udgangspunkt i forliget mellem realrenteforligspartierne, regeringen og socialdemokratiet. Når man greb ind i denne sag, var det selvfølgelig på grund af den u hensigtsmæssige forvriddning, der havde udviklet sig til en usympatisk spekulation i opkøb af ældre ejendomme, og den konkurrence, pensionskasseboligbyggeriet havde påført de sociale boligsekskaber.

Undervejs under udvalgsarbejdet vil man kunne huske, at der blev opdaget nogle uhensigtsmæssige forhold, som gjorde, at man måtte fordybe sig i arbejdet og finde frem til noget, der virkede mere rimeligt, og det mener jeg at man med de stillede ændringsforslag er kommet frem til. Det sikres ved disse ændringsforslag fortsat, at der kan fritages for realrenteafgift for fast ejendom inden for en begrænset ramme, der vil kunne løbe op til 1,3 mia kr. pr. år.

Det, man opnår, er nogle direkte og nogle indirekte investeringer, som vi må anse for særdeles rigtige og gavnlige. I det ene tilfælde er det direkte investering i erhvervs ejendomme og ubebyggede grunde, som var bestemt til erhvervsformål, og i det andet tilfælde er det direkte investeringer i ejendomme, som er omfattet af byfornyelseslovens kapitel 2, men altså forudsat, at der er tale om værdiforøgelse i ejendommen på mindst 100 pct.

Vi har af beskæftigelsesmæssige grunde, af erhvervsmæssige grunde fundet, at det var rigtigt at tage disse hensyn, og derfor er disse ændringsforslag blevet stillet. Men for at sikre en balance mellem de forskellige pensionskasser er der indgået en aftale, som vedrører indirekte investeringer i boliger og erhvervs ejendomme. Det vil sige, at vi har sikkerhed for, at pengene bruges inden for aftalte kvo-

ter, som kommer til at virke på en mere rimelig måde, end hvis man f.eks. kunne bruge pengene indirekte i det, man kalder boligaktieselskaber. Det er der sat en begrænsning på med de ændringsforslag, der er stillet.

Med disse bemærkninger kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene. Det er så hensigtsmæssigt, som det i den givne situation kan gøres.

Hagen Hagensen (KF):

Der er af den foregående taler redegjort meget nøje for de ændringsforslag, der er stillet, i hvert fald dem, der er stillet under nr. 1 og 2, og jeg kan slutte mig til de bemærkninger, der er sagt, i øvrigt med henvisning til, hvad der står af bemærkninger i til lægsbetænkningen.

Da vi behandlede lovforslaget ved første behandling, nævnte jeg, at det kunne være, at der var enkelte ting, der ikke kom til at virke efter den hensigt, der var med forslaget, og at der kunne være grund til, at man ændrede det, og det var vi rede til. Jeg understreger, at der med de ændringsforslag, der er stillet, er tilgodeset ting, som givetvis er en forbedring af forslaget, og derfor kan vi stemme for alle de ændringsforslag, der er.

Jeg skal et øjeblik fæste mig ved det, som er en god skik, at man ikke giver en lovgivning tilbagevirkende kraft, og at man derfor har rykket ikrafttrædelsesdagen fra 6. december 1985 til 12. marts 1986. Jeg understreger det gode, som dette høje ting derved følger op.

Albrechtsen (VS):

Da denne sag var til behandling før jul, gjorde bl.a. socialistisk folkeparti meget korrekt opmærksom på, at ud over det meget store problem, at pensionskasseinvesteringerne i byggesektoren presser jord- og byggepriser op, er der det mindst lige så store problem, at afgiftsfritagelsen på aktieområdet er med til at jobbe aktiekurserne i vejret og er dermed en af de mekanismer, hvorigennem de, der i dette samfund i forvejen sidder på flæsket, yderligere kan rage til sig.

Det så på det tidspunkt ud til, at der kunne laves en løsning, som både fjernede denne afgiftsfritagelse på bygge- og boligområdet og fik aktieområdet med ind. Den 7. eller 8.

[Albrechtsen]

januar 1986 fremkom hr. Bernhard Baunsgaard i offentligheden med det forslag, som kunne have ført til den rigtige løsning i denne sag, nemlig at man tog dette aktieproblem med ind. Jeg synes, det var et rigtigt udspil af hr. Bernhard Baunsgaard, han den dag kom med, og det vil jeg gerne takke ham for.

Men siden da, må man unægtelig sige, er det gået direkte tilbage, skridt for skridt. Det ændringsforslag, som nu bliver stillet af et flertal, går i den stik modsatte og helt forkerte retning af den, hr. Bernhard Baunsgaard udstak den 7. januar 1986, idet man nu vil til at indskrænke virkningen af dette indgreb.

Det kan VS ikke medvirke til, tværtimod. Derfor vil VS stemme imod det ændringsforslag, som her er stillet, og i stedet opfordre til, at socialdemokratiet besinder sig på, at vi må have en hel løsning, nemlig den, SF, VS og hr. Bernhard Baunsgaard har peget på. Hvis socialdemokratiet vil den løsning, kan man bruge det ændringsforslag, socialistisk folkeparti stillede før jul.

Nu vel, selv om ændringsforslaget bliver vedtaget i dag og lovforslaget bliver vedtaget i den skikkelse, det har, er lovforslaget stadig væk et fremskridt, det vil jeg godt sige, men der er for lidt tilbage af det. Derfor vil VS alligevel stemme for det samlede lovforslag, selv om vi altså stemmer imod ændringsforslaget.

Vi vil opfordre til, at socialdemokratiet nøje overvejer, om det ikke alligevel var værdifuldt at gå ind i en diskussion af, hvordan vi kommer videre efter den model, hr. Bernhard Baunsgaard gik i spidsen med den 7. januar 1986. Så jeg vil godt opfordre til, at man i hvert fald fra socialdemokratiets side ikke med de afstemninger, der sker i dag, betragter denne sag som afsluttet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I fortsættelse af det, den sidste ordfører var inde på, er der kun det at sige, at det er et forlig mellem regeringspartierne og socialdemokratiet, og jeg synes, at den pris, regeringspartierne må betale, er utrolig høj. Den har de uheldige virkninger, jeg beskrev den 7. januar 1986, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Vi ved jo herinde, at vi ikke kan bryde ind i den slags forlig. Det er af andre

grunde godt. I dette tilfælde må jeg stærkt beklage det.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg vil gerne spørge, om hr. Albrechtsen ikke har det forhold til det parlamentariske liv, at man, når man har indgået en aftale om en realrenteafgift, som vel er en af de væsentligste love af hensyn til samfundsøkonomien og af hensyn til en rimelig beskatning på dette område, så ikke skal overholde den aftale, som er indgået mellem socialdemokratiet og regeringen i denne sag, og at det derfor må være de to parter, som søger at finde en løsning så langt, som man kan i parlamentarisk samarbejde. Det er nu engang skik og brug herinde. Jeg synes, at det resultat, vi er kommet til her på det sidste, er det bedst mulige.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne understrege over for hr. Tastesen, at hvis det var VS, der havde indgået en aftale eller afgivet et løfte, så ville den aftale blive overholdt til punkt og prikke, og det løfte ville blive overholdt til punkt og prikke. Derom skal der ikke herske nogen tvivl. Hvis socialdemokratiet har indgået en aftale, så respekterer jeg fuldt ud, at man holder den. Det synes jeg er en umådelig god skik, og det kan jeg kun anerkende.

Aftalen var bare ikke særlig god på det her punkt. Nu kan man åbenbart ikke få regeringen med til at tage de nødvendige skridt. Jeg fortolker hr. Tastesens indlæg sådan, at han egentlig er enig i indholdsmæssigt, hvordan den rigtige løsning burde være. Så vil jeg give det råd, at man dog i det mindste sagde: denne aftale kan vel ikke være indgået for evigt. Det kan trods alt ikke være meningen. Og så kunne man gå til valg på at sige: den aftale har vi været bundet af over for vælgerne, over for samarbejdspartnerne, men den kan ikke binde over et valg, hvis man i forbindelse med en valgkamp op-siger den. Man kan så lade den indgå i diskussionen om, hvorledes et nyt flertal her i folketinget kan gennemføre en samlet politik, der selvfølgelig også må omfatte en fuld be-

[Albrechtsen]

skatning af hele dette område. Derom kan der vel ikke være nogen uenighed.

Så vil jeg spørge hr. Tastesen, om det ikke ville være en rigtig og korrekt fremgangsmåde og ikke i strid med overholdelsen af de forpligtelser, som jeg forstår man har indgået.

Tastesen (S):

I denne sag fik socialdemokratiet påvirket regeringen til at ændre realrenteafgiftsloven, således at den omfattede området fast ejendom. Det har derfor kun været et valg mellem at fastholde lovforslaget i dets oprindelige form, som det blev fremsat den 6. december 1985, eller tiltræde de ændringer, som vi har forhandlet os frem til, og i valget mellem disse to muligheder har vi valgt det sidste som det mest hensigtsmæssige.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til ændringsforslaget.

Det, der bringer mig herop, er nogle bemærkninger fra hr. Bernhard Baunsgaard, idet jeg er bange for, at hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger før kunne misforstås, således at det ikke længere var muligt for disse institutioner at bygge boliger. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Man kan stadig væk bygge boliger, enten i form af direkte investeringer – så er det underkastet realrenteafgift – eller i form af indirekte investeringer gennem ejendomsaktieselskaber, og så er det underkastet den almindelige selskabsbeskatning, vi har.

Førmålet med denne lovgivning er, at den særlige begunstiggelse, der ligger i realrenteafgiftsloven for dette område, bringes til ophør, således at institutionernes vilkår for at bygge boliger bliver nøjagtig de samme som de vilkår, der gælder for andre i dette samfund.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da jeg går ud fra, at skatteministeren stadig væk erkender, at en række mennesker i dette land skal bo i lejeboliger, kan man kun fortolke det, som ministeren sagde, på én eneste måde, nemlig at den borgerlige regering for fremtiden er indstillet på, at man

altså så må støtte det nødvendige lejebyggeri endnu mere gennem offentlige tilskud.

Det er vi modstandere af. Vi ville gerne have, at pensionskasserne fik lov til på de oprindelige vilkår at bygge boliger, og det er det, man afskaffer. Derved svækker man det private boligmarked. Jeg kan ikke forstå, at det kan være en borgerlig regerings ønske.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det er naturligvis den borgerlige regerings ønske at skabe den størst mulige lighed mellem dem, der optræder på markedet, og nu er der på dette punkt skabt fuldstændig lighed mellem institutionerne og de andre private eller andre, der bygger boliger på ejendomsmarkedet. Det er klart, at det er den borgerlige regerings politik.

Da vi gennemførte realrenteafgiftsloven, mente vi, at det var nødvendigt – hvad det også har vist sig at være af hensyn til byggesektoren – at give en ganske særlig fordel til institutionerne. Det er der ikke behov for. Det er jo lykkedes regeringen at skabe fuld beskæftigelse, også i byggesektoren.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er da korrekt. Der er skabt fuldstændig lighed undtagen med det offentligt støttede lejebyggeri, og det er det, sagen drejer sig om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Thoft (SF):

Lovforslaget er ikke godt nok. Som bekendt ønsker SF også realrenteafgift af aktier, men under udvalgsarbejdet har vi forstået, at der i folketinget, i princippet i hvert fald, er et flertal, selv om socialdemokratiet ikke ønsker dette flertal manifesteret lige nu.

[Thoft]

Vi var jo før jul ikke særlig begejstrede for lovforslaget, og det hang ikke mindst sammen med den organiske sammenhæng, forslaget indgik i. Af boligpolitiske og også af skattepolitiske grunde mener vi, der er tale om et mindre fremskridt, og derfor agter vi at stemme for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 113 stemmer (S, KF, V, SF, CD, VS og KrF) mod 14 (RV og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om voldsramte kvinders dagpenget.

Af Elisabeth Bruun Olesen (VS) og Lilli Gyldenkilde (SF).

(Fremsat 2/10 85. Første behandling 24/10 85. Betænkning 12/3 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 126 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, VS, KrF og FP) mod 1 (Bernhard Baunsgaard (RV))

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til arbejdsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond. (Ændrede regler om bidragsfastsættelse m.v.).

(Fremsat 30/1 86. Første behandling 12/2 86. Betænkning 19/2 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om Norden som traktatfæstet C-våbenfri zone.

Af Pølle Voigt (SF) og Albrechtsen (VS) m.fl.

(Fremsat 7/2 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Jeg ser ikke udenrigsministeren, som var den første, jeg skulle give ordet.

Jeg henstiller til regeringen, at det ikke bliver en vane, at vi skal vente på ministrene.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):